

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. K.**, bytom Z., U. X., **2/ Ing. J. K.**, bytom Z., D. X., **3/ B. M.**, bytom Z., D. X., **4/ Mgr. T. P.**, bytom Z., P. X., **5/ S. P.**, bytom Z., U. L., **6/ Mgr. N. H.**, bytom Z., U. X., **7/ D. H.**, bytom Z., U. X., **8/ M. O.**, bytom Z., U. X., proti žalovanému **O. Z.**, o zaplataenie 108.173,- Sk istiny s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10 C 120/2003, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2007 sp. zn. 17 Co 145/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2007 sp. zn. 17 Co 145/2007 **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza rozsudkom z 30. januára 2007 č.k. 10 C 120/2003-112 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 2.950,- Sk s 15,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.10.2002 do zaplataenia a s 13 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.1.2003 do zaplataenia, žalobcovi 2/ sumu 4.132,- Sk s 15,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.066,- Sk od 11.10.2002 do zaplataenia a s 13 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.066,- Sk od 11.1.2003 do zaplataenia, žalobcovi 3/ sumu 2.950,- Sk s 15,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.10.2002 do zaplataenia a s 13 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.1.2003 do zaplataenia, žalobcovi 4/ sumu 4.132,- Sk s 15,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.066,-Sk od 11.10.2002 do zaplataenia, žalobcovi 6/ sumu 2.950,- Sk

s 15,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.10.2002 do zaplataenia a s 13 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 1.1.2003 do zaplataenia, žalobcovi 7/ sumu 2.950,- Sk s 15,5 % ročným úrokom omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.10.2002 do zaplataenia a s 13 % ročným úrokom omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.1.2003 do zaplataenia a žalobcovi 8/ sumu 2.950,- Sk s 15,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.10.2002 do zaplataenia s 13 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,- Sk od 11.1.2003 do zaplataenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa 5/ ako aj v prevyšujúcej časti zamietol. Čiastočne zastavil konanie o zaplataenie sumy 85.111,- Sk. O trovách rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Navrhovateľom uložil povinnosť nahradiť štátu trovy preddavkované štátom. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že k zániku poslaneckých mandátov žalobcov nedošlo, lebo neboli splnené predpoklady uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 písm. g/ zákona o obecnom zriadení pre ich zánik. Keďže žalobcovia nezavinili, že poslanecký mandát nemohli vykonávať, patrí im odmena za výkon ich poslaneckej funkcie až do 16.12.2002, kedy boli zvolení noví poslanci pre ďalšie volebné obdobie (§ 25 ods. 4 zákona o obecnom zriadení) a to vo výške uvedenej v uznesení obecného zastupiteľstva č. 37/99 z 10.2.1999.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 9. októbra 2007 sp. zn. 17 Co 145/2007 na odvolanie všetkých účastníkov konania rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že návrh zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov prvostupňového konania v sume 40.067,- Sk na účet ich právneho zástupcu JUDr. G. P. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcov zaviazal zaplatiť štátu trovy preddavkované zo štátnych prostriedkov a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z ustanovenia § 25 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. vyplýva, že odmena patrí členovi obecného zastupiteľstva len za výkon funkcie poslanca a teda je viazaná na skutočný jeho výkon. Dospel k právnenému názoru, že ak poslanec túto činnosť nevykonáva, a to bez ohľadu na dôvod, prečo k takejto situácii došlo, nepatrí mu nárok na vyplataenie odmeny, pretože niet čo uhrádzať. Vychádzal pritom z účelu a zmyslu právnej úpravy odmeny poslanca obecného zastupiteľstva. Keďže okresný súd vec nesprávne právne posúdil (nesprávne vyložil právnu normu), jeho rozsudok vo veci samej zmenil a návrh zamietol.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali včas dovolanie všetci žalobcovia. Navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, aby sa odvolací súd zaoberal aj odvolaním žalobcov. Uviedli, že rozsudok krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalovaný svojim konaním spôsobil žalobcom škodu vo forme nevyplatených odmien za výkon funkcie poslancov obecného zastupiteľstva. Niet žiadneho dôvodu k tomu, aby sa škoda posudzovala inak v rámci pracovného alebo obdobného pomeru v porovnaní so škodou spôsobenou v rámci iných činností v pôsobnosti verejnej správy. Nepriznaním náhrady spôsobenej škody došlo okrem iného aj k porušeniu základného ústavného práva zaručeného v čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že navrhuje dovolanie žalobcov ako neopodstatnene podané zamietnuť a zaviazať žalobcov na náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali účastníci konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme rozsudku upravuje ustanovenie § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku

svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Výnimku z uvedenej prípustnosti dovolania, t.j. aj dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, predstavujú (okrem vecí uvedených v ustanovení § 238 ods. 4 O.s.p.) tiež veci, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2003), pričom neprípustnosť dovolania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa vzťahuje iba na konania, v ktorých súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti tohto zákona (§ 372i ods. 7 O.s.p.).

V posudzovanej veci žalobcovia uplatnili v jednom konaní svoje čiastkové nároky na zaplatenie odmeny za výkon ich poslaneckej funkcie v celkovej sume 108.173 Sk, z ktorej predmetom dovolacieho konania ostala už len suma 23.062 Sk. Keďže sa jednalo o samostatné nároky, z ktorých každý mohol byť zvlášť uplatnený v osobitnom konaní a o ktorých aj súd rozhodoval vo vzťahu ku každému žalobcovi jednotlivo, dovolania žalobcov smerovali proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu vydanému po 1. septembri 2003, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie o peňažnom plnení neprevyšujúcom ani u jedného z nich sumu 4.132 Sk. Keďže minimálna mzda ku dňu podania žaloby (žaloba bola podaná 21.5.2003) činila sumu 5.570 Sk (§ 1 písm. b/ nar. vl. č. 514/2002 Z.z.), peňažné plnenia, o ktorých rozhodol odvolací súd, neprevyšujú jednotlivo trojnásobok minimálnej mzdy (sumu 16.710 Sk). Na uvedenú vec sa preto vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., z ktorého dôvodu je dovolanie žalobcov proti rozsudku krajského súdu neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či

v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobcovia v dovolaní výslovne nenamietali a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalobcov smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 5 O.s.p.); keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému v dovolacom konaní síce trovy vznikli, ale neboli mu priznané. Dovolací súd z hľadiska náhrady trov dovolacieho konania na jeho podanie z 28.2.2008 neprihliadol, keďže žalovaný trovy právneho zastúpenia nevyčísľil a iné trovy zo spisu nevyplývajú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: